

LOKO DAJ LOVU!

НИЈЕ
ЗА
ПРЕПРОДАЈУ
Колекција
Нешовић

БОГ
НАГРАЂУЈЕ ПАМЕТНЕ
МАПЕ
ЕТИКА
КАБАЛУПЕ

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

Милорад Мића Стјачић
Бог награђује паметне
плексиглас, неон

Milorad Mića Stajčić
God Rewards the Smart
Plexiglas, neon

2018, 70x43cm

НИЈЕ ЗА ПРЕПРОДАЈУ
Колекција Нешовић

NOT TO BE RESOLD
Nešović Fine Arts

Продајна галерија „Београд“
Мај-јун 2022.
Београд

Борис Мильковић

КОЛЕКЦИЈА

Људи скупљају свашта.

Ја сам сакупљао, редом, омоте папира у које су се паковали жилети (просто да човек не поверије колико је различитих масних, савијених папира у које се пакују жилети било шездесетих година у оптицају), затим празне кутије страних цигарета, онда сличице из чоколадица *Животињско царство*, затим сличице фудбалера, глумаца и нарочито глумица, онда сингл плоче популарних група, па хемијске оловке које би при вертикалном положају, наопачке, приказивале како се са фигуре згодне девојке скида оскудни купаћи костим, шпилове карата за игру чије би слике биле експлицитне садржине, онда споменаре, целу једну школску сезону, затим употребљене биоскопске улазнице са Фестових премијера седамдесетих, затим стрипове, затим књиге, затим аудио касете.

После неког времена, човек заборави да сакупља ствари, пређе неосетно на људе, па коллекционира девојке, другове, другарице, супруге, затим децу, животиње, инсекте и остale бизарности. Када дођете на странице специјализованих сајтова који се баве продајом половних ствари, установите да људи сакупљају заиста свашта, од винтиџ женских најлон чарапа, рецимо, па до кутија за бонбоне, перика или ципела са штиклом.

Заиста, све се може сакупљати.

Али, изгледа да је једно заједничко свим колекцијама – оне, заправо, не чувају саме предмете, тако различите по свим параметрима, материјалу, дизајну, квалитету, времену (од поменутих омота жилета) – чувају dakле емоцију, тренутак, сећање, ту неухватљиву вредност колекционара, која се може разматрати у неком даљем истраживању.

Колекција, у оваквом виђењу само је почетак новог креативног процеса. Кроз роман, можда, или приповетку, или неки нови, последични артефакт, психолошко, ликовно, историјско или пак психијатријско дело, свеједно.

Чини ми се да би у том смислу требало гледати на необични загрљај приватног и државног (да смо од јуче, назвали бисмо га друштвеног) организма, једног сасвим не-капиталистичког, личног и посебног погледа и једне сасвим државне, јавне и продајне галерије – таква ми се

еротика намеће као језик којим се описује сам садржај, *intercourse*-а интеракције, ова два тела. Польубац личног укуса колекције упућен држави, или, хајде и то да кажемо, професионалном колекционирању, сабирању, уређењу, тржишту и поретку који држава, а онда и њене институције, носе са собом.

Дискретни шарм приватне збирке, чини ми се, не може се ни са чим поредити.

Он је важан готово онолико колико је важно социјално, естетско, политичко или антрополошко истраживање нашег тренутка.

Зато мислим да је од приличног значаја да Локина лична колекција бар на тренутак борави у овом јавном простору и да се енергија посебног осећања колекционарове стварности некако помеша са простором у којем се, иначе, излажу и сакупљају радови уметника *намењених продаји*. Колекција коју гледате се не продаје (осим у случају понуде које се не може одбити) и зато је вредна вашег погледа – а још је вреднија колекционарова жеља да са нама подели тренутак своје успомене на Београд, од своје панкерске младости до првоборца у борби за тантријеме и ауторска права уметника. То је управо та драгоценост коју није лоше поделити на оваквом месту.

У том смислу, небично би било имагинарно вођење кроз ову изложбу – оно би пре било литература него ишта друго, збирка прича, историја, тривија и осећања које укус једног живота проведеног у овом граду, може да произведе. Ја се, лично, не усуђујем јавно на овакав експеримент, али зато вас позивам баш сваког, да од уметника до уметника, од рада до рада покуша да исприча своју причу о времену, или да одгонетнете зашто је баш овај призор Лока одлучио да држи на зиду своје собе или својих канцеларија.

Желим свима добар провод!

Слободан Нешовић

НЗП – НИЈЕ ЗА ПРЕПРОДАЈУ

Зашто купујемо уметничка дела?

Немамо појма.

Ако покушамо то себи да објаснимо или рационализујемо паднемо још дубље у бездан.

Неки кажу то је одлична инвестиција. Прочитали смо на стотине анализа које су доказивале да је инвестирање у уметничка дела уносније од трговине на берзи, куповине ретких метала или крипто валута. И ... ништа.

Прочитали сам хиљаде страница са идејом да нам помогну да све те устиске средимо, ставимо их у фиоке, епохе, покрете, правце, историјске димензије, вредносне категорије и учине нас елоквентним саговорницима у свакој прилици када је непходно фасцинирати неког, било ког.

И ... понешто.

Гледали смо како трговци уметнинама, чији смо били и остали клијенти, раде свој посао правећи профит на нечemu што ни дан данас себи не можемо да објаснимо. Оно што траје мање од наносекунде и што рађа ирационалну одлуку да купимо уметничко дело.

Не занима нас како се уметник зове, не занима нас којег је пола, не занима нас да ли има или нема тржишну вредност, не занима нас шта други мисле. Ништа нас не занима – купујемо!

Тaj тренутак који траје краће од варничења између два неурона је разлог зашто купујемо уметничка дела. Не пада нам напамет да то нешто описемо фразама о љубави, лепоти, срећи, чистоти... Још нам мање пада на памет да то нешто описемо језиком историчара уметности. То је једноставно НЗП тренутак.

Хајде да се окружимо предметима који нису за продају и који нам пружају НЗП ефекат сваки пут када нам се нађу у видокругу, сваки пут када их се сетимо, сваки пут када помислимо да су само наши и када схватимо да их љубоморно чувамо само за себе.

Хајде да купујемо без обзира на цену.

Хајде да купујемо без обзира на формат (посебно су лепи мали формати).

Хајде да купујемо без обзира на технику.

Хајде да купујемо без обзира на савет.

Хајде да купујемо због себе.

Хајде да купујемо да би уметници били срећни и богати.

Хајде да не купујемо да би смо се хвалили.

Хајде да не купујемо због паре.

Хајде да не купујемо да би нам стајало у депоу.

Хајде да не купујемо срања.

Хајде да не купујемо фалсификате.

Хајде да не купујемо да би смо препродали.

Не верујте никоме, посебно трговцима, галеристима и коносерима, што не значи да их треба елиминисати, напротив. Верујте само себи и у свој НЗП. Надамо се да ћете и на овом месту доживети бар један НЗП тренутак и бити љубоморни што није ваш, него наш (грррр).

Такође се надамо да ћете пожелети да уграбите свој НЗП чим будете у могућности.

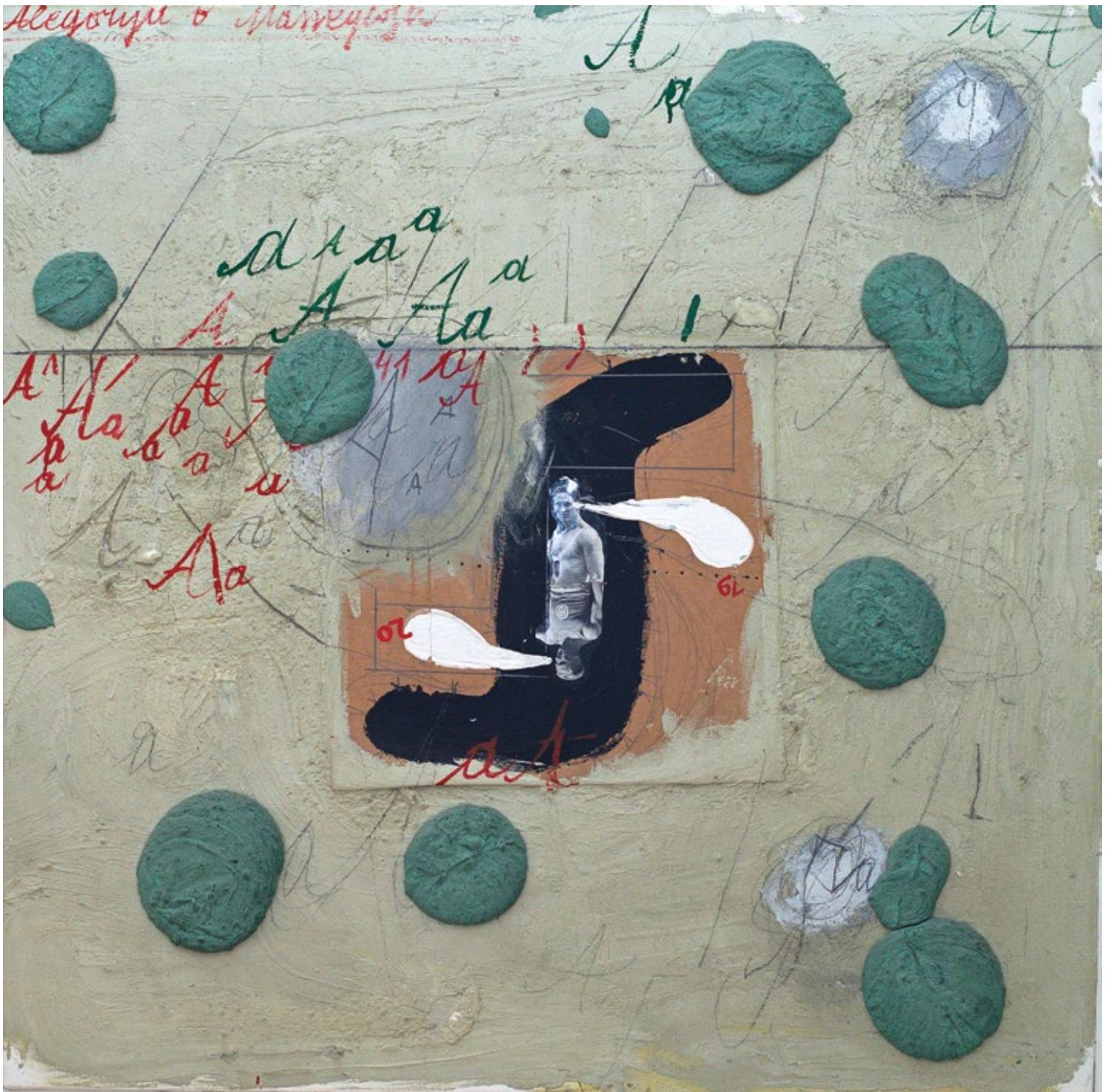
Уживајте у уметности! Купујте уметност! Живела уметност!

Ова изложба нема кустоски концепт нити уобразиљу да на било који начин утиче на оно што ћете купити, само немојте да купујете срања.

Изложени радови нису класификовани ни по једном усвојеном или познатом критеријуму. Једини критеријум је да су купљени да би били чувани и да би се у њима уживало. Већина радова је купљена директно од уметника, неки од галериста, нешто и од трговаца. Посебна драгоценост је континуирани дијалог са неким од представљених уметника. То се на сву срећу не може изложити. Неки од радова се налазе у поседу наших пријатеља који су тамо завршили као поклон или као наша препорука.

*Ни један изложени рад није на продају, осим у случају неопристоје понуде.

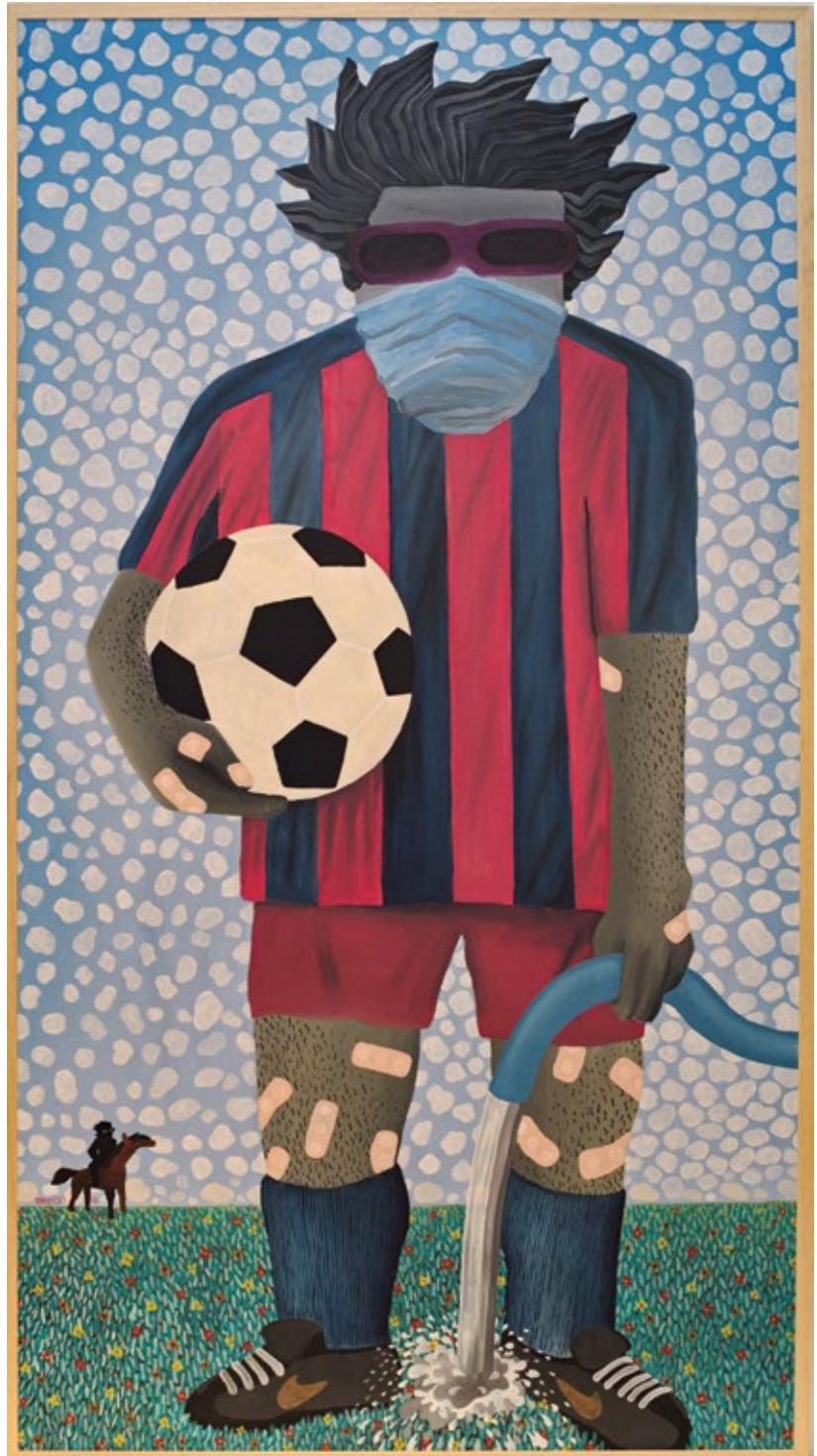
Алеконыч & Маркелъ

Тадија Јаничић
Фудбалер
уље на платну

Tadija Janičić
Footballer
oil on canvas

2006, 150x82cm

Наспрамна страна

Живко Грозданић – Гера
Алегорија
комбинована техника

Opposite Page

Živko Grozdanić – Gera
Allegory
mixed media

2013, 120x120cm

Вук Видор
Landscape for X
уље на платну

Vuk Vidor
Landscape for X
oil on canvas

2018, 40x30cm

Раша Тодосијевић
Honeymoon
бронза

Raša Todosijević
Honeymoon
bronze

1987, 33,5cm

Марина Марковић

Олтар

туш на дрвету

Marina Marković

Altar

Indian ink on hardboard

2013, 150x200cm

Александар Лека
Младеновић
Панк археологија
уље и акрилик на платну

Aleksandar Leka
Mladenović
Punk Archeology
oil and acrylic on canvas

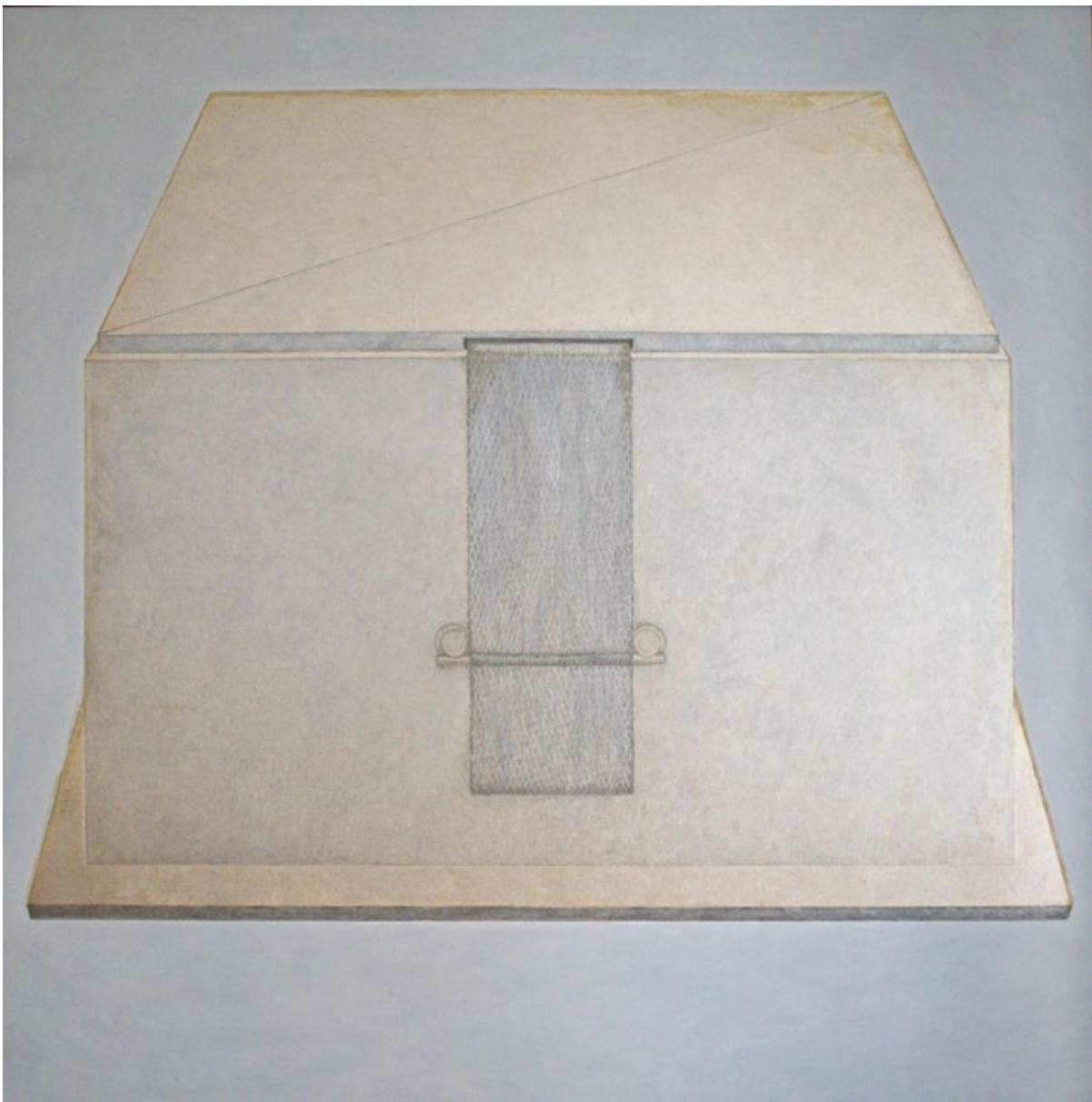
2021, 100x80cm

Тадија Јаничић и
Марина Марковић
Љубав у Давосу
уље на платну

Tadija Janičić and
Marina Marković
Love in Davos
oil on canvas

2019, 40x30cm

Марија Драгојловић
Сива пудријера
уље на платну

Marija Dragojlović
Gray Powder Box
oil on canvas

2009, 180x180cm

Александар Денић
Том Јорк и Новица Урошевић
уље на платну

Aleksandar Denić
Tom York and Novica Urošević
oil on canvas

2016, 40x30cm

Boris Miljković

COLLECTION

People collect all sorts of things

I've collected in this order: Gillette wrappers (you can't believe how many different greasy, razor wrappers there were in the 60s), then empty foreign cigarette boxes, then pictures from the chocolate series *Animal Kingdome*, then pictures of football players, actors and especially actresses, then singles of popular groups, then ballpoint pens that would when turned upside down show the figure of a pretty women taking off her scanty bathing suit, decks of playing cards with pictures of explicit content, then scrapbooks for a whole school year, then used cinema tickets from FEST premiers from the seventies, then comic books, then books, then audio cassettes.

After a while, you forget to collect things, and without realizing it turn to people, then start collecting girlfriends, male and female friends, wives, then children, animals, insects and other weird things. When you open specialized sites selling second hand things you realize that people really collect all sorts of things from vintage ladies nylon stockings for example to candy boxes, wigs or high heeled shoes.

Really, anything can be collected.

However, it seems that all collections have one thing in common – they do not actually *preserve* the things themselves so different in all parameters, material, design, quality, time they were made in (the mentioned razor wrappers) – they in effect preserve an emotion, moment, memory, that elusive value so important for the collector, which may be explored in some further research.

If we consider this aspect, the collection is only the beginning of a new creative process. One that can perhaps be continued in a novel or a short story, or some new, consequential artifact, a psychological, artistic, historical or psychiatric work, it doesn't matter which.

It seems, that in this context, we should regard the unusual embrace of the private and state owned (sometime ago, we would call it *socially owned*), on one side a completely non-capitalist, personal and specific outlook and on the other a completely state owned, public and commercial gallery, such erotica is imposed on me as a language that describes the content itself, as an *intercourse*, an interaction between these two bodies. A kiss given by the collection expressing a personal taste

to the state, or let's say, to professional collecting, accumulating, arranging, to the market and the state system and its institutions.

The discreet charm of a private collection, it seems to me, cannot be compared to anything else.

It is important almost as much as the social, aesthetic, political or anthropological research of our time.

That is why I think it is quite important that Loka's *personal* collection is displayed in this *public* space for at least a moment and that the energy of the collector's special feeling of reality is somehow merged with the space where works of art *intended for sale* are exhibited and accumulated. The collection you are looking at is not for sale (except in the case of an offer that cannot be refused) and is therefore worth your viewing – and even more valuable is the collector's desire to share with us a moment of his memory of Belgrade, from his punk youth to becoming a pioneer in the battle for copyrights and royalty rights for artists. That is a precious thing to be shared in a place like this.

In that sense, an imaginary guided tour through this exhibition would not be a typical one – it would be literature rather than anything else, a collection of stories, histories, trivia and feelings that life experienced and spent in this city can produce. Personally, I do not dare to *publicly* experiment like this, but that is why I invite everyone and I mean everyone visiting this exhibition to stroll from one work to another, from one artist to another, and to try to tell their own story about time or to find out why Loka has decided to hang a *specific* image on the wall of his room or his offices.

Have a great time!

Slobodan Nešović

NTBR – NOT TO BE RESOLD

Why do we buy art?

We have no idea.

If we try to explain or rationalize it to ourselves, we fall even deeper into the abyss. Some say it's a great investment. We have read hundreds of analyzes arguing that investing in works of art is more profitable than trading on the stock exchange, buying rare metals or crypto currencies. And it didn't help much. We've read thousands of pages with the idea that it would help us sort out all those impressions, put them into compartments, epochs, movements, directions, historical dimensions, value categories and make us eloquent interlocutors at every opportunity when it is necessary to fascinate someone, anyone. And it helped somewhat.

We watched art dealers, whose clients we were and still are, doing their job making a profit on something we still can't explain to ourselves. It only takes less than a nanosecond and gives rise to an irrational decision to buy a work of art.

We don't care what the artist's name is, we don't care what sex she/he is, we don't care if it has market value or not, we don't care what others think. We are not interested in anything – we just buy!

That moment that lasts less than the spark between two neurons is the reason why we buy works of art. We have no desire to describe it with phrases about love, beauty, happiness, purity ... We care even less to describe that something using the language of art historians. It is simply a NTBR moment.

Let's surround ourselves with objects that are not for sale and that produce a NTBR effect every time we look at them, every time we remember them, every time we think they are only ours and when we realize that we jealously keep them for our eyes only.

Let's buy regardless of the price.

Let's buy regardless of the format (small ones are especially nice).

Let's buy regardless of the technique.

Let's buy regardless of advice.

Let's buy for ourselves.

Let's buy for artists to be happy and rich.

Let's not buy to brag.

Let's not buy for money.

Let's not buy for the depot.

Let's not buy shit.

Let's not buy forged art.

Let's not buy to resell.

Do not trust anyone, especially art dealers, gallerists and connoisseurs, which does not mean that they should be eliminated, on the contrary. Believe only in yourself and in your NTBR. (grrrr). We hope that you will have at least one NTBR moment at this exhibition and be jealous that an artwork you see is not yours but ours. We also hope that you will wish to grab your NTBR piece as soon as you are able to.

Enjoy art! Buy art! Long live art!

This exhibition does not have a curatorial concept or desire to influence in any way what you will buy, just don't buy shit.

The exhibited works are not classified according to any adopted or known criteria. The only criterion is that they are collected in order to be kept and to be enjoyed. Most of the works were bought directly from the artists, some from gallerists, and some from art dealers. The continuous dialogue we have established with some of the presented artists is specially valuable to us. Fortunately, that cannot be exhibited. Some of the exhibited works are owned by our friends, they were either our gifts or our recommendations.

* No exhibited work is for sale, except in the case of an indecent offer.

ИЗЛОЖБА РЕАЛИЗОВАНА СРЕДСТВИМА
СЕКРЕТАРИЈАТА ЗА КУЛТУРУ
ГРАДА БЕОГРАДА

EXHIBITION SUPPORTED BY
SECRETARIAT FOR CULTURE OF
THE CITY OF BELGRADE

ИЗДАВАЧ
ПРОДАЈНА ГАЛЕРИЈА «БЕОГРАД»
Косанчићев венац 19, Београд, Србија
Тел/факс 011 30 33 923
Тел 011 32 87 325
office@galerijabeograd.org
www.galerijabeograd.org

Главни и одговорни уредник
Михаило М. Петковић, директор институције

Кустоси
Јелена Кривокапић
Сања Тодосијевић

Ликовни уредник
Драгица Вуковић

Уметнички савет
Бранко Раковић
Александар Лека Младеновић
Горан Десанчић

Текст у каталогу
Борис Мильковић
Слободан Нешовић

Превод
Ванда Перовић

Дизајн
Жолт Ковач

Фотографија
Марија Коњикушић

Штампа
Грид студио доо, Београд

Тираж
150

PUBLISHER
GALLERY «BEOGRAD»
Kosančićev venac 19, Belgrade, Serbia
+ 381 11 30 33 923
+ 381 11 32 87 325
office@galerijabeograd.org
www.galerijabeograd.org

Editor-in-chief
Mihailo M. Petković, director

Curators
Jelena Krivokapić
Sanja Todosijević

Art Editor
Dragica Vuković

Art Council
Branko Raković
Aleksandar Leka Mladenović
Goran Desančić

Text in catalogue
Boris Miljković
Slobodan Nešović

Translation
Vanda Perović

Design
Žolt Kovač

Photography
Marija Konjikušić

Printed by
Grid studio, Belgrade

Print run
150

Насловна страна / Front cover

Тадија Јаничић

Локо, дај паре

фломастер на папиру

Tadija Janičić

Loka, Give the Dough
felt-tip pen on paper

2022, 21x29,7cm

Последња страна / Back cover

Урош Ђурић

Портрет Ивана Ивановића
графит

Uroš Đurić

Portrait of Ivan Ivanović
graphite

2018, 100x70cm

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

069.54:73/76(497.11)"19/20"(083.824)
75/76(497.11)"19/20"(083.824)

НИЈЕ за препродају : колекција Нешовић / [текст у каталогу Борис Мильковић, Слободан Нешовић
; превод Ванда Перовић ; фотографија Марија Коњикушић] = Not to be Resold : Nešović fine arts
: Продајна галерија "Београд", мај-јун 2022. / [текст у каталогу Boris Miljković, Slobodan Nešović ;
translation Vanda Perović ; photography Marija Konjikušić]. – Београд : Продајна галерија "Београд" =
Belgrade : Gallery "Beograd", 2022 (Београд : Грид студио). – [20] стр. : репродукције ; 22 x 22 cm

Упоредо срп. текст и енгл. превод. – Тираж 150.

ISBN 978-86-6141-180-9

1. Нешовић, Слободан, 1966- [аутор додатног текста] [име повезано с јединицом] 2. Мильковић, Борис,
1956- [аутор додатног текста]
- а) Нешовић, Слободан (1966-) -- Колекција Нешовић -- Изложбени каталоги б) Ликовна уметност --
Србија -- 20-21в -- Изложбени каталоги

COBISS.SR-ID 65793289

Милорад Мића Стјачић
Дејвид Боуви
полиестер, акрил

Milorad Mića Stajčić
David Bowie
polyester, acrylic

2018, 30cm

www.galerijabeograd.org